

המעבר מהגן אל בית הספר הוא מעבר חד שמתבטא בשינויים מהותיים, דורש מהילד להיפרד מתנאים ומצבים שהכיר - מחד, לרכוש הרגלים ולהסתגל לתנאים חדשים – מאידך.

שינויים אלה כוללים בין היתר את המעבר ממבנה קטן ואינטימי למבנה גדול שכולל מדרגות, חדרי לימוד, מסדרונות ארוכים, אולמות, חצר מרווחת וכ"ו, וכמובן הרבה אנשי צוות וקבוצות של תלמידים בגילאים שונים.

בגן הילד נהנה מזמן פנוי ליצירה ומשחק חופשי, ואילו בבית הספר הוא נדרש לקבל על עצמו את תפקיד התלמיד: עליו להתמודד עם זמן קצוב שמוקדש ברובו לפעילות לימודית, לחלוק שולחן עם ילדים אחרים, לבצע מטלות, לעמוד בלוח"ז, לגלות אחריות אישית, ועוד.

זימון שיחות ופעילויות משותפות בנושא המעבר עשויים להפחית את העומס הרגשי ולחזק את תחושת המסוגלות של הילד.

לפניכם לקט קטעים ופעילויות שעשויים לסייע בהתמודדות עם הפרידה מהגן, המעבר לכיתה א וההסתגלות לבית הספר.

כל משוב, הארה, שאלה, בקשה ושיתוף יתקבלו בשמחה.

דוא"ל: aloncarmit@gmail.com

לחומרים נוספים בקרו באתר האישי שלי:

www.carmitalon.co.il

בברכה,

מה בקובץ?

- 1 בנימה אישית ©
- 3 **אל בית הספר**
- 4 פעילויות לנושא
- 6 מושגים לנושא
- 7 ספרות ילדים לנושא
- 8 אנשים קטנים עם תקוות גדולות, בני ברקו
- 9 המקום הכי טוב בכיתה, לאה נאור
- 10 התחלות, דפנה שבו
- 11 חמש שנים על מיכאל, יצחק כצנלסון
- 12 כשלא יודעים לקרוא, שושנה יובל
- 13 מהגן לקתה א', שרי פ. גוטליב - אשת לפידות
- 14 מה עושים שירים בגשם, לאה נאור
- 15 שלום כיתה א', אהוד מנור
- 16 שלום כיתה א, יהונתן גפן
- 17 דובי יומבו (מחבר לא ידוע, עריכה ועיצוב - לאה ס)
- 21 תפילה של אמא, סמדר שיר

אל בית הספר

במקביל לנושא הפרידה מהגן נעסוק בתקופה הקרובה במעבר אל בית הספר. נשוחח על זכויות לצד חובות של תלמידים ומורים, נשווה בין מבנה בית הספר למבנה הגן, נכיר את סדר היום, המטלות, התכנים, המקצועות ובעלי התפקידים השונים בבית הספר, ונעודד התנסות חופשית בצידוד ובמגוון מכשירי כתיבה.

בה בעת נרחיב את ההתייחסות לשפה הכתובה הכוללת סמלים, ספרות ואותיות: נשוחח על מקורות מידע ועל אמצעי תקשורת כמו – ספרים, עיתונות, מכתבים, לוחות מודעות ועוד, נכיר סימנים מוסכמים וסמלילים שכיחים בחיי היום יום, כמו – סוגי תמרורים, סמלים ("איקונים") במחשב, סמלים של מוסדות ציבור כמו – בי"ס, קופ"ח, צה"ל, משטרה וכ"ו, נכיר רכיבים ומבנה מקובל בספרים, כמו - כריכה, שם הספר, שם סופר / מאייר, הקדמה, תוכן עניינים, מספרי עמודים, וכ"ו, ובהדרגה נעודד זיהוי, שיום, העתקה וכתיבה של אותיות וספרות חשבון כמערכת של סמלים מוסכמים.

לצד החשיפה המוגברת לשפה הכתובה כמערכת של סמלים חזותיים, נתרגל מטלות שדורשות הבחנה שמיעתית ומודעות פונולוגית, כמו – חלוקת משפט למילים, חלוקת מילה להברות, זיהוי צליל פותח וסוגר, חרוזי מילים, הבנת הקשר בין אות לצליל, ועוד. הגברת הביטחון העצמי לצד צמצום פחדים וחששות של הילדים וההורים כאחד מהווה יעד מרכזי במסגרת ההכנה לבית הספר. לפיכך, מומלץ שיח וביטוי חופשי של שאלות, ציפיות ורגשות שונים, בד בבד עם מתן מידע אמין וענייני ככל האפשר.

- נשמח לקבל ציוד רלוונטי שאינו בשימוש כמו ילקוטים, קלמרים, מכשירי כתיבה, חוברות עבודה וכ"ו.

פעילויות לנושא

- ✚ סיור בבית ספר הסמוך לגן ומפגש עם ילדי כיתה א', ולאחר נכן ארגון צורת ישיבה במפגש ובארוחה במתכונת דומה למקובל בבית הספר, השוואה בין מבנה הגן למבנה בית הספר: בית ספר, כיתה, לוח, מסדרון, קומה, מזכירות, חדר מורים, חדר מוזיקה, חדר אחות, חצר, ברזיה, אולם ספורט, מגרש, שירותי בנים / בנות השוואה בין בעלי תפקידים בגן לעומת בית הספר: מורה, מחנך, תלמיד, מנהל, מזכירה, מורה יועצת, מדריך, אב בית, תורן חצר, תורן כיתה, צוות מורים..
- ✚ השוואה בין סדר היום בגן לעומת בית הספר: שיעור ראשון / שני... מערכת שבועית, צלצול, הפסקה, הפסקת אוכל, הפסקה פעילה
- ✚ הכרת הציוד: ילקוט, תלבושת אחידה, סמל בית ספר, מחברת, חוברת. קלמר, מחק, מחדד, סרגל, כלי כתיבה, עטיפה, סימניה, לסדר, להוציא / להכניס לילקוט שימוש בפעמון לציון המעבר מפעילות לפעילות במטרה לפתח מודעות לממד הזמן והסתגלות לסימן המוסכם.
- ✚ התנסות ומשחק חופשי בהווי בית הספר, כמו – שיעור, מורה, צלצול, שיעורי בית, ארגון הילקוט, בד בבד עם עידוד שאלות ושיח חופשי של רגשות, חששות, לבטים וציפיות ביחס לכיתה א, וביטוי חופשי בעזרת ציור, כיור, הדבקה, תנועה, דרמה, מוזיקה, וכ"ו.
- ✚ עידוד זיהוי, שיום, כתיבה וקריאה של אותיות, מילים וספרות, לצד התנסויות ב"כתיבה ילדית" – כתיבה חופשית של מילים על סמך הבחנה שמיעתית, משחקי זיכרון לחיזוק יכולת זיהוי ושיום אוטומטי של אותיות וספרות חשבון, כמו "מה חסר בביתנו הקטן", דומינו ולוטו אותיות וספרות, "אות אורחת" - מציאת מילים בהן מופיעה אות זו – בראש המילה, בסוף ובאמצע המילה, זיהוי האות במגוון שמות, עיתונים, ספרים, כרזות, תמונות וחפצים המתחילים באות זו.
- ✚ חיזוק הזיכרון השמיעתי: שחזור רצף של סיפור, רצף של משפט, רצף של מילים, רצף האותיות – גם מאות שאינה א', שליפת רצף הספרות בטור עולה, בטור יורד וממספר שאינו 1, שליפת ימי השבוע – היום, אתמול ומחר.

חיזוק המודעות הפונולוגית תוך תרגול מטלות כמו – זיהוי צליל פותח וסוגר, חלוקת מילה להברות, הרכבת מילים מאותיות בודדות, חרוזי מילים, שחזור מדויק של משפטים וחלוקת המשפט למילים תוך מניית המילים וטפיחה אחת על הברכיים לכל מילה המרכיבה את המשפט.

מושגים לנושא

- מחברת חלקה, מחברת משובצת, מחברת שורות, בלוק ציור, קלסר, שורה, שוליים, משבצות, טורים.
- מקצועות: שיעור עברית, חשבון, מדעים, חברה, ספורט, אומנות, מוזיקה
- מילון רגשות: להתרגש, לשמוח, להתלהב, לקוות, לצפות, לעודד, להרגיע, להתגעגע, לדאוג, לחשוש, לפחד, תקווה, סקרנות, ביטחון, רוגע, הנאה, סימן שאלה, דאגה, צפייה, חשש, פרידה, געגועים, שינוי, להתכונן, להסתגל, להתרגל, התחלה חדשה, סביבה זרה
- הוראות, משימות, מטלות, אחריות, עצמאות, רשלנות, שיעורי בית, לדייק, לאחר, להמתין, להצביע, לעקוב, להקשיב
- סיפור, משפט – משפטים, מילים, אותיות, ספרה – ספרות, סימני חשבון
- תחילת משפט, תחילת מילה, אמצע וסוף משפט, סוף מילה.
- צליל, צליל פותח, צליל סוגר, חרוזי מילים, משפחת מילים.
- ספר, עיתון, כרזה, לוח מודעות, ספרייה, בית דפוס, סופר, מאייר
- כריכה, תוכן עניינים, מספר עמודים, שוליים, כותרת, פסקה, רווח, שורה ראשונה - שנייה..
- כיוונים וסימנים גראפיים במרחב הדף: ימין – שמאל, למעלה – למטה, קו פתוח – קו סגור, קו עומד (מאונך), קו שוכב (מאוזן), קו מגלשה (אלכסון)
- שפה, שיחה, אמצעי תקשורת, סימן מוסכם, סמליל

ספרות ילדים לנושא

- אותיות מפטטות, דתיה בן דור, הוצאת מודן
- איפה?, תמר ברגמן, ספריית פועלים
- אל תדאגי רותי, דויד גרוסמן, עם עובד
- אמא הולכת לכיתה א, תרצה אתר, הקיבוץ המאוחד
- אני הולך לבית הספר, אנטואנט בקר, הוצאת סחבק, 1977
- אני עולה לכיתה א, רותי וולף, הוצאת עמיחי, 1994
- בבית הספר, קתלין ו. זואפלד, ידיעות אחרונות
- בום בילי בום – כיתה א שלום, זוהר אביב, הוצאת פועלים, 2001
- בית ספר בקלי קלות, אורה לב רון, הוצאת לילך, 1988
- בכיף מהגן לכיתה א, רנה שליין, ספר לכל, 1999
- ברוכים הבאים לכיתה א, משה יהלום, הוצאת דור קוראים, 1999
- היום הראשון של פו
- הילקוט של כיתה א, נעמי ראובני, הוצאת כינרת, 1999
- כיתה א מחכה לנדב, אירית וייסמן מינקוביץ, הוצאת תמוז, 1998
- כיתה אלף של אמא, נאווה מקמל עתיר, הוצאת דני, 1995
- ככה זה בעברית, דתיה בן דור, עם כובד
- כרובי הולך לבית הספר, דן אליוט, הוצאת אדם, 1982
- ליאור בכה כשאמא הלכה, שולה מודן, הוצאת אדם
- מחכים למחר, בת שבע זיסקינד כהן, הוצאת יסוד, 1999
- מי הולך לכיתה א?, סמדר שיר, ידיעות אחרונות
- מעשה בחיריק קטן, נתן אלתרמן, הקיבוץ המאוחד
- מעשה בפא סופית, נתן אלתרמן, הקיבוץ המאוחד
- ספרו לי על כיתה א, הדס כוכבי, מסדה, 2001
- עולים לכיתה א, סמדר שיר, ידיעות אחרונות, 1997
- קוראים שש, נעמי בן גור, הקיבוץ המאוחד, 1990
- שלום כיתה א, פאולה רודרי, הוצאת כתר

אנשים קטנים עם תקוות גדולות, בני ברקו

רציתי מגובה של מטר לתאר לך את העולם מגובה כזה,

גם את המורה נראית לי כהר רם.

רציתי לספר לך שקנו לי ילקוט וגם קלמר.

שלקראת כתיב א' אהיה מאושר.

נכון שהחופש עוד טרם נגמר, אך אני מתרגש מאוד כבר היום - מיום המחר.

שמתי בילקוט מחברות וגם צבעים,

ובכל לילה אני בודק שהם שם נמצאים.

אני חושב כל הזמן על החברים החדשים,

ואני גם קצת פוחד מהילדים הגדולים.

נכון שהחופש עוד טרם נגמר, אך אני מתרגש מאוד כבר היום מיום המחר.

אני חושב על כך שבקרוב אדע לקרוא וגם לכתוב,

והאם אשנא חשבון כאחי, או שדווקא אלמד לאהוב.

אני נורא מתרגש להיות כבר גדול ולא אותו הקטן,

אבל לפעמים גם נדמה לי שאתגעגע לך.

נכון שהחופש עוד טרם נגמר, אך אני מתרגש מאוד כבר היום - מיום המחר.

ואני גם רציתי לשאול אותך המורה

אם גם את כל כך מתרגשת מכך שאני בא,

והאם זה באמת כמו שמספרים האחים הגדולים

שכל המורים הם אותו הדבר, הם רעים?

נכון שהחופש עוד טרם נגמר, אך אני מתרגש מאוד כבר היום מיום המחר.

אז כבר מאוחר המורה, ואני עייף, ורוצה לישון

מחבק את הדובי, ועדיין זה נמצא אצלי בדמיון.

אני מפקק, ומזדחל לי אט אט לתוך החלום,

ובלבי הקטן מקווה שתאהבני עד תום.

נכון שהחופש עוד טרם נגמר,

אך אני מתרגש מאוד כבר היום, מיום המחר.

המקום הכי טוב בכיתה, לאה נאור

נתנו לי את המקום הכי טוב בכיתה:

אני יושבת ליד הדלת.

אם מישהו עובר במסדרון -

אני מסתכלת.

אם מישהו רוצה להיכנס -

אני פותחת.

אם המורה רוצה גיר מהמשרד -

אותי היא שולחת.

אני יכולה לקום מתי שאני רוצה -

לראות אם הדלת סגורה.

כמעט שלא נשאר לי זמן

בשביל לענות למורה.

התחלות, דפנה שבו

אני פוחד שפתאום לא אצליח בשום דבר:
לא אצליח למצוא לי מקום, לא אבין מה יקרה לי מחר.
אני פוחד שפתאום לא אדע איך מוצאים חברים,
ואפילו אשכח סתם "שלום" שתמיד אנשים אומרים.
והכי אני פוחד נורא, שיראו בי מן ילד אחר,
וחושש מה תחשוב המורה או פתאום שאשכח לדבר,
או עצוב יהיה לי אתכם ואתי, או מפחיד וקשה או לבד.
אבל כל כך אני רוצה להיות "כתתי", ובכל זאת להיות מיוחד!
ובכל זאת אני אנסה, ובטוח שלא אוותר - גם אם כל התחלה היא קשה.
הנה, למשל, כשהייתי קטון, בגן של יוכבד, ביום הראשון
בכיתי מפחד, בצד ולבד: אינני מכיר כאן אף לא אחד.
אחר כך הכרתי את יוסי ודן, ויחד הלכנו כל בוקר לגן.
כי כל התחלה היא בכלל לא קלה.
בכל התחלה יש סימן שאלה
אם אצליח או לא, אם ילך בקלות או אולי אכשל, אעשה איזו שטות..
הנה למשל, זה לא קל לצייר.
כשפעם ציירתי ילדה וחצר, יודעים מה יצא לי?
– ילדה עם קרחת, בלי אף ואוזניים, ממש לא מוצלחת.
זרקתי בכעס את כל הצבעים. עכשיו, אני דווקא אוהב ציורים.
וכך כששנה חדשה מתחילה, צפים מחדש סימני שאלה:
אם אצליח או לא, אם ילך בקלות, או אולי אכשל, אעשה איזו שטות?

חמש שנים על מיכאל, יצחק כצנלסון

חמש שנים על מיכאל עברו בריקודים.

בטל ישב מעבודה, חופשי מלימודים.

שלושה היו לו חברים:

נבחן שבמלונה,

חתול שחור רבי לקיק

ובשובך יונה.

חמש שנים ובשישית אל חבריו קרא:

שלום נבחן, שלום לקיק, שלום יונה צחורה.

אל בית הספר אלכה לי

אלמד יום יום עכשיו

חכו עד כלות הלימודים

שוב נשתעשע יחדיו.

כשלא יודעים לקרוא, שושנה יובל

כשלא יודעים לקרוא

האותיות נראות כמו קשקושים –

קווים, נקודות ועיגולים.

כשאורנה הייתה בת ארבע היא כתבה סיפורים

עם קווים, נקודות ועיגולים

וקישרה מסביב בפרחים צבעוניים.

"איזה ציור יפה" – אמרה אמא לאורנה.

נעלבה אורנה ואמרה:

"את לא מבינה: זה לא ציור! זה סיפור על מלך ומלכה

אבל, אף אחד לא יכול לקרוא – רק אני ועידית.

את יודעת למה?

כי זה כתוב בשפה סודית".

מהגן לכתה א', שרי פ. גוטליב - אשת לפידות

את הגן אנו היום מסיימים, והבוגרים לכתה א' עולים.

נפרד מכלם!

אנו הילדים במשך השנה עשינו כאן כייף חיים.

לארגז החול נאמר שלום - לשחק בך היה כמו חלום.

לפנת הבבות נאמר להתראות - אליכן נתגעגע מאוד מאוד.

את הקביות לא שכחנו - ארמונות ומגדלים אתן יצרנו.

בפנת הרופא למדנו, ולחברים בדיקות רפואיות ערכנו.

עם המורה לרתמוסיקה שרנו שירים,

יצאנו במחול, רקדנו רקודים

ולמדנו להשתמש בכלי נגינה רבים.

לא נשפח את מה שלמדנו עם הגננת היקרה שלנו:

אותיות וספורים, עונות השנה, מספרים,

וספורי התנ"ך המפלאים.

והסייעת המקסימה שתמיד עזרה ותמכה.

עם הידע העצום שרכשנו, האהבה והרף שקבלנו,

נצמד לכתה א' בשמחה - עם קצת חשש בלב וקצת מבוכה.

אבא ואמא יקנו לנו תיק חדש - אתו לבית הספר נצמד.

נשים בו קלמר ועפרונות, יהיו לנו גם ספרים, מחברות וחוברות.

נפיר מורות ומורים חדשים, נקבל הביתה מעט שעורים.

נשמע צלצולים בין השעורים, ובהפסקות הרבות

נפיר ונשחק עם חברים וחברות.

להתראות ילדים -

לכתה א' עולים הקטנטנים.

מה עושים שירים בגשם, לאה נאור

מה עושים שירים בגשם? - נרטבים.

מה עושים החרוזים? - מתיזים.

והאותיות? - בשלוליות.

עם מטריות? - יכול להיות.

והתווים? - כבר אמרתי, נרטבים.

והמילים, והצלילים? - עושים גלים.

והפסיקים? - הם צוחקים, לא מפסיקים.

מה עם הסוגריים? - עוד במים.

והנקודות? - רוקדות, רוקדות.

והמילים הכי יפות? - צפות, אולי מטפטפות.

והרווחים? - יש רווחים?

- בין המילים יש רווחים... - אה, הם שוחים.

ומה עושה מקף? - מושך באף.

וסימני השאלה? - מי?

- כל סימני השאלה,

מה הם עשו? השתעלו?

- יה... את סימני השאלה לא שאלו.

שלום כיתה א', אהוד מנור

דנה קמה - קמה דנה.

חנה קמה - קמה חנה

קם ערן, גם חנן שרק אתמול הלכו לגן.

דנה קמה - קמה דנה, חנה קמה - קמה חנה

ופתאום, מהיום קמים הם ואומרים שלום.

קמים הם ואומרים שלום:

שלום, שלום, שלום כיתה א', שלום לגננת, לגן

שלום, שלום, שלום כיתה א'.

הגענו, אנחנו כאן!

גלי שרה - שרה גלי, טלי שרה - שרה טלי

שר אייל, שר יגאל שרק אתמול בכו, אבל -

גלי שרה - שרה גלי, טלי שרה - שרה טלי.

ופתאום, מהיום הולכים הם ושרים שלום

הולכים הם ושרים שלום.

שלום, שלום, שלום כיתה א'.

שלום לגננת, לגן.

שלום, שלום, שלום כיתה א'.

הגענו, אנחנו כאן!

שלום כיתה א, יהונתן גפן

בפעם הראשונה הלכתי לשם עם אימא,

לראות איפה בדיוק אני יושב

ולהכיר את המורה שלי (המורה סימה).

והיו שם כל מיני ילדים שתיכף ראיתי אותם:

ילד צהוב, ילד אדום,

ילד ביישן, וילד סתם.

ויעל אחת שהיו לה שתי צמות, וזה נראה לי המון,

אבל לפני שהספקתי למשוך לה -

כבר צלצלו בפעמון.

אימא ניגבה לי מהר את כל הפנים בממחטה

ונכנסנו בשקט,

וישבנו בשקט עם אמא ועם תרמיל,

ברגע הראשון זה נראה לי מפחיד -

כמו החושך הזה הקטן לפני שהסרט מתחיל.

דובי יומבו (מחבר לא ידוע, עריכה ועיצוב – לאה ס)

זהו סיפור על דובי יומבו שלא רצה ללכת לבית הספר. במשך חמש שנים שיחק יומבו הדובון יום עם חבריו ליער: עם הדובים, השפנים והציפורים. כאשר מלאו ליומבו שש שנים, הגיע הזמן שהוא וחבריו ילכו לבית – הספר כדי ללמוד קרוא וכתוב. אך יומבו היה דובון טיפשוני, על כן אמר לאמא: "למה לי ללמוד קרוא וכתוב? הרי אפשר לשחק בתופסת, בגולות, ובכדור גם בלי לדעת כל זאת, למה לי לשבת ולהכין שעורים? טוב לי לשחק, לא אלך לבית – הספר!". אמא התעצבה, אבל ידעה שיומבו לומד למען עצמו ולא למען אמא, לכן אמרה: "אם אינך רוצה – אל תלך. אך משעמם יהיה לך להיות לבד בבית, הרי כל חבריך ילכו לבית – הספר". אך יומבו עקשן היה, לכן אמר: "לא רוצה!". למחרת משעמם היה לו ליומבו, בא אל אמא וביקש: "שחקי עימי בכדור". אך אמא דובה עסוקה הייתה בסידור הבית. יצא יומבו לחצר וחשב: אלך לבקר את סבא, הוא ישחק איתי. הלך יומבו ביער הירוק עד אשר הגיע לביתו של סבא. אך דלת הבית הייתה נעולה, ועל הדלת פתק:

"הלכתי אל השכן,

מיד אשוב.

אך יומבו אינו יודע לקרוא את הכתוב, על כן הלך בחזרה הביתה, בדרך ארוכה - ארוכה ופניו עצובות.

בערב בא סבא לבקר בבית הדובים, שמע על ביקורו של יומבו ושאל:

"מדוע לא חיכית לי, יומבו? הרי כתבתי שמיד אשוב".

"יומבו איננו יודע לקרוא." - אמרה אמא דובה.

"חבל," אמר סבא "עליו ללכת לבית הספר וללמוד לקרוא".

"לא רוצה!" אמר יומבו העקשן.

למחרת שוב היה יומבו לבד בחדר וחשב בלבו: אלך אל העורב, תמיד הוא מכבדני בעוגיות מתוקות.

הלך יומבו לביתו של העורב, והנה על הספסל העומד סמוך לביתו של העורב, מודבק פתק. בפתק היה רשום:

"זהירות צבע טרי!"

כי ביום הזה צבע העורב את הספסל, אך יומבו לא ידע לקרוא.

יומבו אמר: "ודאי כתוב כאן אחזור מיד כמו אצל סבא, אשב איפה ואחכה." התיישב יומבו על הספסל.

ברגע זה יצא העורב ואמר:

"אוי ואבוי! מדוע ישבת? הרי כתוב בפתק - זהירות, צבע טרי!. ראה מה קרה למכנסיך".

יומבו נסה לנגב את מכנסיו אך לשווא!

"לך לבית הספר" הציע העורב "תלמד לקרוא וייטב לך!"

"לא רוצה!" אמר יומבו, ופנה לביתו.

כאשר חזר יומבו לביתו, ראה שבתֵיבת הדואר בכניסה מציץ פתק. ובפתק רשום דבר מה.

"בוודאי צבעו את תֵיבת הדואר" אמר יומבו, "לא אגש לשם!".

ישב יומבו בחצר והיה לו משעמם מאוד מאוד.

פתאום ראה את חבריו עוברים על יד הבית ומתנות בידיהם.

"כולם הולכים ליום הולדת" הרהר יומבו "ואותי לא הזמינו!".

הלך יומבו בשקט אחרי החברים, והנה באמצע היער שולחן ערוך למסיבה, היו שם עוגיות וסוכריות ושלושה מיני גלידה.

התיישב יומבו מאחורי שיח, והחל בוכה. בתחילה בכה בשקט ואחר כך לא יכול עוד, והתחיל לילל בקול רם.

שמעו כולם את הבכי, יצאו לחפש מי בוכה, ומצאו את יומבו.

"יומבו" אמרו כולם "למה אתה בוכה? מדוע לא באת למסיבה?"

"כי... כי לא הזמינו אותי" בכה יומבו.

"לא נכון!" קרא מיקי השפן, "הרי במו ידי כתבתי את ההזמנות, את ההזמנה שלך שמתֵי בתֵיבת הדואר שלכם!".

אז התחיל יומבו לצחוק, הוא צחק ואמר:

"ואני חשבתֵי שבפתק כתוב "זהירות, צבע טרי!" ולכן לא התקרבתֵי לתיבה.

באמת עלי ללכת ללמוד לקרוא!".

למחרת התחיל יומבו לבקר בבית הספר, וכעבור זמן קצר ידע יומבו לקרוא

והיה מאושר מאוד מאוד!

תפילה של אמא, סמדר שיר

שמלאכים טובים ילוו אותך מרגע צאתך מהבית עם תלבושת אחידה וילקוט.
שיד נִשְׁהִיד לא תשיג אותך בדרך, או באוטובוס הכורע מצפיפות.
שתזכור לחצות את הכביש רק במעבר חצייה, ותקפיד על כללי הזהירות.
שכל הנהגים במדינה יורידו הילוך, יצפרו פחות, ויפגינו יותר אחריות.
שבחצר בית הספר לא יתקרב אליך בריון המכיר רק את שפת האלימות,
שהמורים שלך יהיו כאלה שבליבם עוד פועמת תחושת ייעוד ושליחות.
שגם במקצועות המרדימים ביותר הם יצליחו להצית בך ניצוץ והתלהבות,
שהם יסבירו לך שעיקר ההנאה היא מעצם הלמידה, לא מציונים ותחרות.
שתשאף להבין ולפצח את הקשה, לא רק למלא חובותיך בקלי קלות.
שבשיעורי החברה יאפשרו לך להביע את דעותיך באומץ ובנחישות.
שלא ילחיצו אותך יותר מידי במרדף אחר תוצאות, הישגים ומצוינות.
שתמיד יזכירו לך שכל אדם הוא אדם אשר זכותו לחיות ולא למות.
שהכיתה תהיה בועה עצמאית המבוססת על כבוד הדדי והתחשבות,
שתרגיש בטוח בין חבריך, ואיש מהם לא יתנשא מעליך ביהירות.
שאם תפצע במשחק כדורגל, תמיד יהיה מי שיחבוש לך את פצעך בעדינות,
שתמיד תהיה ראש גדול - מפני שהאויב הנורא מכל הוא האדישות.
שתרחיב אופקים גם בתחומים שעליהם לא תידרש להיבחן בבגרות,
שתשאף לשנות את העולם, או לפחות לצבוע בוורוד את המציאות.
שמלאכים טובים ישמרו עליך בדרך הביתה, עם תלבושת אחידה וילקוט,
ומה שתקבל בחשבון, תורה או אנגלית - זה כבר באמת חסר משמעות.

